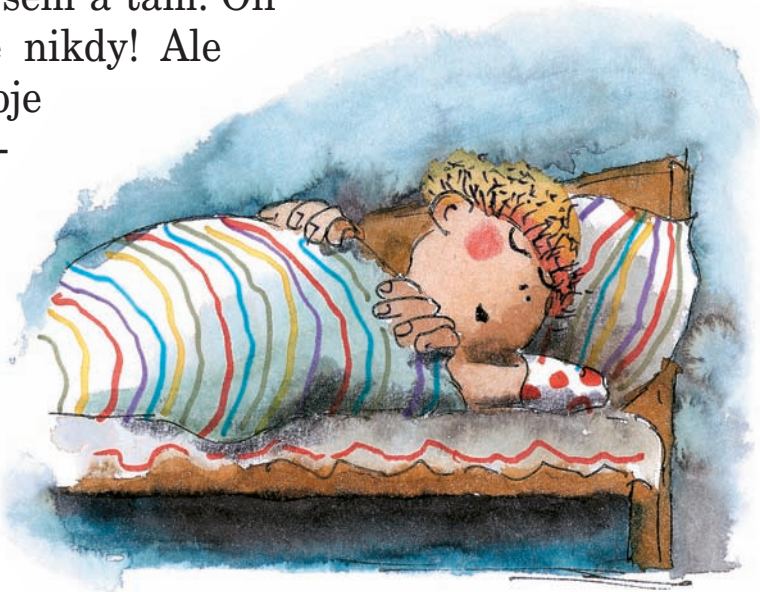

Kuba usíná. V tmavém pokoji je mu opět úzko. Ale nepláče. Ne že by se do školy těšil, ale přece jen je ten strašný strach pryč. Kuba zavírá oči a snaží se usnout. Trvá mu to velmi dlouho. Převaluje se sem a tam. On snad neusne nikdy! Ale když do pokoje o půlnoci nakoukne měsíc, spí už jako dudek. A dokonce se ze spaní usmívá!

První vyučovací hodina

Kuba se pomalu obléká. Venku už je bílý den. Na stole v kuchyni voní kakao.

„Už jsi hotový?“ volá maminka. „Nemáme moc času!“